

TRIBUNA

CiU també ha après la lliçó

El nou Govern ha de complir el seu programa i respondre a la maduresa del país

FELIP
PUIG

SECRETARI GENERAL
ADJUNT DE CDC
I DIPUTAT DE CIU

El 2003 a CiU li va arribar l'hora de passar a l'oposició. Després de 23 anys, Catalunya va creure necessària l'alternança. L'experiència del primer Tripartit ens va fer pensar que el 2006 podríem tornar al Govern. Però quatre anys per consolidar una alternança és poc temps i, malgrat exercir una oposició responsable però contundent, no va ser fàcil l'adaptació al paper que després d'un quart de segle ens tocava representar. A més, des del Govern se'ns culpava de tot. I als constants atacs que rebíem responíem amb fermesa, potser amb una duresa excessiva per al tarannà català. Oposició i defensa dels atacs del Govern van construir una imatge d'una certa crispació que no permetia mostrar la nostra alternativa amb prou visió constructiva.

Els comicis del 2006 ens van donar una nova lectura. La gent no es feia seu el Tripartit, però a nosaltres ens deien "no ens acabeu d'agradar". És a partir d'aquest moment que CiU es replanteja la manera d'actuar. En el congrés del 2008 veiem clara la línia a seguir: no podem estar a la defensiva atacant, hem de ser nosaltres mateixos des de l'autoafirmació. Re-neix una manera de fer política que anomeno *política a domicili* i que CiU sap fer molt bé perquè és part del seu

ideari polític. Política de carrer, política d'escoltar la gent, política planera que digui les coses pel seu nom, que no enganyi. Política participativa al més pur estil dels anys vuitanta.

Democràcia és el Govern en què el poble exerceix la sobirania. El poder és a les mans del poble i els polítics hem d'interpretar la seva voluntat. No n'hi ha prou de tenir prou escons per governar, tenim l'obligació d'interpretar el que volen dir els resultats electorals. I això és el que hem intentat fer CiU els darrers anys. I què ha ofert CiU? Seriositat, serenitat, recuperar la confiança en el país i en nosaltres mateixos, ganes de lluitar per tirar endavant, sinceritat, reconèixer que estem en moments difícils però que ens en podem sortir amb l'esforç de tots. I tant o més important que això, hem ofert diàleg, escoltar més que parlar, il·lusionar, crear un projecte comú, crear lideratges cooperatius i tenir clar que els polítics estem al Govern o a l'oposició en funció de la voluntat del poble.

Catalunya, igual que la resta de l'Estat, patia el fenomen de la desafecció. Si hi ha una cosa que també hem d'interpretar dels resultats electorals és que la desafecció és passatgera. En contra del que pronosticaven les enquestes, la participació ha estat més elevada que en altres elec-

És hora d'admetre que el moment és difícil, però ens en podem sortir amb l'esforç de tots

Som conscients que hem tingut vot 'prestat' de qui aposta per CiU per redreçar la situació

cions. Què vol dir això? Primer, que la gent no *passa* de la política. I segon, que els ciutadans, tal com es va demostrar en la manifestació del 10 de juliol, és capaç de mobilitzar-se quan cal fer sentir la seva veu. La gent no és aliena a la política, ben al contrari, vol ser partícip de la política, vol exercir de tribunal decisor en els moments clau.

A CiU ens equivocaríem si penséssim que ja hem fet el cim i que a partir d'ara tot ens ve de cara. Som conscients que hem tingut vot *prestat*. La maduresa democràtica de Catalunya ha comportat que molts votants hagin apostat per CiU per intentar redreçar la situació actual. Aquest no és un vot fidel, és un vot estudiat i pensat. Un vot que ens dona una oportu-

nitat però que pot retirar la seva confiança si ens equivoquem en les polítiques i en la forma de governar. Més que mai, el Govern que Artur Mas configuri ha de ser i ha d'actuar com el Govern de tots; dels que voten CiU per convicció i dels que han votat CiU perquè han vist en nosaltres la millor resposta. Si els Govern de Pujol ja van estar sotmesos a l'exigència dels ciutadans, el Govern de Mas té una responsabilitat més gran: complir el programa electoral i respondre positivament a la maduresa democràtica que s'ha fet visible el 28-N.

I això passa per encetar una legislatura dialogant, tant amb la resta de formacions polítiques com amb els ciutadans. Ens han dit que ja n'hi ha prou de picabaralla política i que cal responsabilitat i respostes als problemes. Algú pot pensar que els resultats electorals ens porten un cert grau de tranquil·litat, però no és així. El que ens han portat els resultats electorals és un full de ruta basat en l'autoexigència. Hem après la lliçó i de segur que ens deixarem la pell a donar compliment al que el poble ens ha encomanat.

PER OPINAR SOBRE L'ARTICLE
blogs.publico.es